

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات پراکنده رویی در تغییر کاربری اراضی شهری (مطالعه موردی: کلانشهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 3، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محمد حسین ستاری - دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، علوم تحقیقات، تهران، ایران

رحیم سرور - دانشگاه آزاد شهر ری

مسعود مهدوی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، علوم تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با افزایش شتابان جمعیت، الگوهای مکانی نواحی شهری، به شیوه ای پیچیده در حال تغییر هستند. نواحی شهری به گسترش خود در نواحی روستایی و پراکنده رویی شهری ادامه می دهند. به خاطر تغییرات مداوم در ساختار و شکل نواحی شهری، این نواحی به طور مستمر در مرکز توجه محققان قرار دارند. این پژوهش بر اساس هدف، از نوع کاربردی می باشد که با هدف ارزیابی پراکنده رویی در توسعه کالبدی کلانشهر تهران انجام شده است. روش پژوهش از نوع توصیفی و تحلیلی می باشد که ابزار گردآوری اطلاعات از طریق مطالعات اسنادی و کتابخانه ای و مراجعه به سازمان های مربوطه و مراکز پژوهشی پیرامون موضوع مورد مطالعه می باشد. ابتدا برای بدست آوردن نقشه میزان تخریب اراضی پوشش گیاهی از مدل های Fuzzy Artmap، Lcm و جدول متناوب Cross Tab در نرم افزار Arc Gis ۱۰.۴ و Idrisi Selva، Google Earth همچنین از مدل CA- Markov جهت پیش بینی توسعه آتی شهر استفاده شده است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل اطلاعات نشان می دهد تغییر کاربری طبیعی به کاربریهای ساخته شده روند رو به گسترشی داشته است به طوری که این اراضی در سال ۱۳۵۳ از ۳۰۰۰ هکتار به ۱۷۵۶۹ هکتار در سال ۱۳۹۷ افزایش یافته است و با توجه پیش بینی در سال ۱۴۱۰، به ۲۰۴۸ هکتار می رسد، که شروع بحران زیست محیطی نشان را می دهد، بیشترین وسعت کاربری از دست رفته مربوط به کاربری زمین های بایر به کاربری ساخته شده می باشد

کلمات کلیدی:

توسعه کالبدی، شهر میانی، کاربری اراضی، کلانشهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250945>

